Čekám - Černocká, Petra

Nos nosil mírně nahoru, vždyť auto měl jak stodolu,
co jsem si přála na to měl, jenže na něco zapoměl,
jenže na něco zapoměl....

A druhý smutné písně psal a na píšťalu mi je hrál,
mé lásce říkal zlatý pér, jenže na něco zapoměl,
jenže na něco zapoměl.....

Třetí měl v hlavě počítač a věděl snad jak vzniká pláč,
snad od všech záhad klíče měl, jenže na něco zapoměl,
jenže na něco zapoměl...

A další za svým slovem stál a za pravdu se pořád rval,
zlé jizvy po nich utrpěl, jenže na něco zapoměl,
jenže na něco zapoměl....

Poslední to byl básník lhář, měl místo srdce kalamář,
a básně skládal z dívčích těl, i ten na něco zapoměl....

Já totiž čekám na muže, co dá pár korun za růže,
víte mě totiž připadá, že bez nich láska uvadá,

A ten co kytky nenosí, ať u mě o nic neprosí,
jen řeknu "pane" co jste chtěl, vždyť jste na něco zapoměl,
vždyť jste na něco zapoměl.....